

Majiteľka kocúra bola naozaj veľmi sklamaná, ale pochopila to. Mama jej dala zo svojho kufríka kvapky do očí a my sme pripravili ďalšiu miestnosť, kde mohol byť kocúr izolovaný od ostatných, takže si výstavu mohla užiť aspoň jeho majiteľka.

„Výborne, Julinka!“ pošepkala mamina, keď pani odišla od nášho stola. „Naozaj si skoro zverolekárka.“

Objala som ju a vrátila sa späť k svojej práci.

Byť zverolekárom môže byť plné prekvapení

Kontrola všetkých mačiek nám zabrala skoro dve hodiny. Edita Pluhárová dorazila medzi poslednými. Premýšľala som, či to tak plánovala, aby si každý všimol jej grandiózny príchod.

Mala natupírované vlasy, ktoré jej stáli na všetky strany, a na viečkach sa jej trblietal modrý očný tieň, ktorý veľmi pripomínal farbu Kleopatriných očí.

Jej sako dokonale ladilo s látkou, ktorá bola prehodená cez prepravku.

„Pozri,“ zašepkala Zuzka. „Dokonca má obuté fialové topánky!“

Napokon sa všetci zhromaždili v hale, a tak sme sa mohli ísť pozrieť na výstavu.

Mamička, Zuzka a ja sme sa pozerali na výstavnú zónu, kde každú mačku odovzdali do rúk usporiadateľa, ktorý ju položil na stôl, aby mačku mohli hodnotiť. Majiteľ mačky sa nesmel rozprávať s porotcami a počas hodnotiaceho procesu musel byť každý ticho.

Najprv si prezreli tvár mačky, oči a tvar jej hlavy. Potom jeden z porotcov mačku zdvihol zo stola a položil ju späť, aby cítil celé telo mačky.

„Čo tým chce zistiť?“ opýtala sa Zuzka.

„Porotca kontroluje, ako je mačka stavaná – či má dobré kosti, či je dĺžka

nôh a chvosta porporčne dobrá a akú hrubú má srst’,” vysvetlila mama.

Niektorí zverolekári vedeli o výstavách mačiek naozaj veľa.

Ďalší porotca mával prútikom s hračkou pripevnenou na jeho konci, aby videl, ako mačka zareaguje.

Mačka labkou chniapala po hračke a porotca sledoval, akým spôsobom sa hýbe, a prikývol. Zdalo sa, že mačka je spokojná už len pre samotný fakt, že bola na stole.

„Nemyslím si, že by sa toto Princeznej páčilo,“ zašepkala Zuzka.

Súhlasne som prikývla. Bola som si istá, že má pravdu.

Čas potrebný na posúdenie každej mačky je nič v porovnaní s časom, ktorý

zaberie ich príprava. Tešili sme sa, keď sme videli, že niektoré z mačiek, ktoré u nás ostali minulú noc, získali víťaznú stužku.

Posledná hodnotená skupina boli perzské mačky a na hodnotiacom stole sa už onedlho ocitla Kleopatra. Edita Pluhárová sa so zovretými perami a s nosom nahor postavila nabok.

Porotca si Kleopatru prezrel z každého uhla. Hneď vedľa stál tím, ktorý zaznamenával celé hodnotenie.

„Vzhľad tejto mačky je vskutku mimoriadny,“ usúdil porotca.

„NAOZAJ mimoriadny. Spôsob, akým sa jej ukladá srst’, je perfektný. Úprava a pudrovanie sú excelentné.“